

[Arne Bjerregaard]

er begrænset inden for det boligmæssige område.

Jeg er og har altid været bange for, at vi i en lang række af disse tilbud, vi giver de ældre, er formynderiske og dermed invaliderende. Ser vi på hjemmehjælpsordningen f.eks., som jeg selv har været en stærk fortaler for i sin tid og stadig væk er, vil jeg da medgive de kritikere, som siger, at vi i et vist omfang overtager opgaver fra de ældre i stedet for at stimulere de ældre, og denne overtagelse af elementære funktioner kender vi i stor udstrækning i andre institutionsmiljøer.

Vi skal, mener jeg derfor, fremover prøve på at tænke anderledes og prøve på at lade vores indsats for de ældre blive mere initiativskabende og dermed mere livsbekræftende, end den hidtil har været.

Alt dette være sagt for at påpege, at det også på det boligmæssige område er nødvendigt at give de ældre mulighed for at være aktive, og at vi derfor også må give de ældre mulighed for at vælge forskellige boligmiljøer, således at de også her kan lade sig udfordre til aktivitetsmulighedens grænse for dem.

Jeg mener, at ministerens forslag er et skridt i den retning, hvis vi stadig tør fastholde de ældres mulighed for at blive i eget hjem og for at komme på plejehjem. Hvis vi gennemfører dette her, vil de ældre i fremtiden have større mulighed for at vælge efter deres eget behov: de kan vælge ældrecentre, de kan vælge det nuværende byggeri, de kan vælge deres eget hjem, og de kan vælge plejehjemmene. Sådan bør det være, og det må være vores målsætning.

Nu har jeg ikke blandet mig ret meget i finansieringsmåden; den har jeg ønsket at lade ligge i denne omgang, idet jeg gerne ville påpege forudsætningen og målsætningen med forslaget for at pege på, at det er nødvendigt, at vi har en forståelse for, hvad det er, vi ønsker at give de ældre, i stedet for straks at gå ned i petisserne om bestemte finansieringsproblemer.

Jeg har som sagt fremført dette, også fordi jeg var bange for, at vi skulle ende blot i de finansieringsmæssige spørgsmål, og mine bange anelser slog til: dér endte vi. Alt det andet er sådan set ligegyldigt, ser det ud til. Derfor er det lidt forstemmende for mig at høre bl.a. hr. Torben Lunds bemærkninger, for de indeholdt jo ingen andre ideer, ingen andre målsætninger, ingen højtflyvende pla-

ner på dette område. Hr. Torben Lunds bemærkninger vedrørte alene finansieringsformen. Det var ikke en hensyntagen til og en imødekommelse af de muligheder, vi måtte have for at dække ældres behov ved at gå ind i et konstruktivt samarbejde om at nå det mål, som er indeholdt i selve forslaget. Hr. Torben Lunds eneste mål var sådan set at tilgodese socialdemokratiet mere end de ældre, for jeg forstod, at hr. Torben Lund ingen ønsker havde – og dér må jeg gå ud fra at han taler på socialdemokratiets vegne – om at gå ind i et konstruktivt samarbejde for at løse disse problemer; man havde kun én målsætning, det alternative flertal.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fordelingen af ældreboliger bliver meget forskellig fra kommune til kommune, alt efter hvordan kommunens beboere fordeler sig på aldersgrupperne. Nogle kommuner, bl.a. min egen, Gentofte, vil få problemer med finansieringen af disse ældreboliger, men selvfølgelig hører borgmesteren i Gentofte jo også til et af regeringspartierne, så hun kan næsten heller ikke tillade sig at gøre vrøvl over boligministerens forslag.

Ministeren skriver i bemærkningerne, at de fleste ældre ønsker at forblive i eget hjem længst muligt. Det kan der vist ikke herske den mindste tvivl om er rigtigt. Så er spørgsmålet, hvordan dette ønske bringes i opfyldelse.

En stor del af ministerens forslag omhandler nybygning og regler herfor, men i § 6, stk. 3, er vi kommet ind på ombygning af eksisterende ejendomme, hvilket vel også må gælde villaer og ejerlejligheder o.lign.

Det er jo tanken, at ældre skal blive i egen bolig, og derfor vil jeg gerne høre, hvordan en person får finansieret ombygning af sin private bolig, hvis vedkommende f.eks. er blevet kørestolsbruger. For det er vel ikke tanken, at vores ældre og handicappede skal flytte fra deres hjem og ind i et kommunalt opført ældrehus med et maksimalt bruttoetageareal på 67 m² til afløsning af den hidtidige bolig.

Jeg synes, der er mange løse ender i dette forslag, som jeg gerne vil have nærmere gået igennem, inden fremskridtspartiet endeligt tilslutter sig.